



«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

# Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΑΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ  
ΜΑΪΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2013 ΕΤΟΣ 63<sup>ΟΝ</sup> ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 976 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΤΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

## Ἡ Ε' Πανελλήνιος Ἱερατικὴ Σύναξις



Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος ἐν  
μέσῳ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Ε'  
Πανελληνίου Συνάξεως Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων  
Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος

## Η Ε΄ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΙΣ

**Τ**ήν Πέμπτην 17/30-5-2013, ἔλαβε χώρα ἡ Ε΄ Πανελλήνιος Ιερατική Σύναξις τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.. Αἱ ἐργασίαι τῆς Συνάξεως ἐγένεον εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. Τὴν πρωΐαν ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας παρετέθη πρόγευμα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ναοῦ διὰ τοὺς παρισταμένους Κληρικούς.



Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως.



Ἡ πρώτη εἰσήγησις ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολογιώτατου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Νι-

κολάου Δημαρᾶ καὶ εἶχεν ὡς θέμα: «**Ὁ Ἱερεὺς, ὁ κατ' ἐξοχὴν φύλαξ τῆς κανονικῆς εὐταξίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ**». Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος ἀνεφέρθη ἐκτενῶς εἰς τὸ καθῆκον τοῦ Ἱερέως νὰ διαφυλάττει ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἐμπειστημένους εἰς αὐτὸν πιστοὺς ἀπὸ τῆν αἵρεσιν καὶ νὰ εἶναι ὑπόδειγμα ὑπακοῆς εἰς τοὺς ὄρους καὶ ἱεροὺς κανόνας τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων.



Ἡ δευτέρα εἰσήγησις ἦτο διὰ: «**Τὰ κριτήρια τῆς ἀγιότητος εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν**» ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου. Ὁ Θεοφιλέστατος ἀνεφέρθη εἰς αὐτὰ τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς γνωρίσματα ἢ κριτήρια ἀγιότητος τὰ ὁποῖα ὀνομαστικῶς εἶναι: α) τὸ Ἱερό Βάπτισμα β) τὸ ὀρθόδοξο φρόνημα γ) ὁ ἐνάρετος βίος δ) οἱ ἐξαιρετικὲς ὑπηρεσίαι καὶ ἡ προσφορὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ε) ἡ θαυματουργία στ) τὰ Ἱερά Λείψανα, τὰ ὁποῖα καὶ ἀνέλυσε. Ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ἀναγνωρίζεται κάποιος ὡς Ἅγιος, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον δέν μετρᾶ τόσοσιν ἢ συνοδικὴ ἀπόφασις, ἀλλὰ ἡ συνείδησις τοῦ πληρώματος τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῆς ἀγιότητος κάποιου πιστοῦ μέλους Τῆς. Ἡ Σύνοδος ἔρχεται νὰ διαπιστώσῃ τὸ γεγονός αὐτὸ ἐκ τῶν ὑστέρων. Ὁ Θεοφιλέστατος ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὰς βεβιασμένας ἀνακηρύξεις ἁγίων ὑπὸ τῆς κρατούσης Ἐκ-

κλησίας, δίχως νά πληροῦν τὰς ἀναγκαίαις προϋποθέσεις.



Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος παρενέβαλε μίαν σύντομον ἐνημέρωσιν περὶ τοῦ **Τυπικοῦ**. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει ἐγκρίνει μίαν σειρὰν λειτουργικῶν ὑπομνήσεων διὰ τὸ ὁμοίμορφον τῆς θείας λατρείας εἰς τὰς Ἀρχιερατικὰς λειτουργίας, τὰ συλλείτουργα καὶ γενικώτερον διὰ τὰ σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα παρατηρεῖται μεγάλη ἀνομοιομορφία μεταξύ τῶν Κληρικῶν. Ἀκόμη ἐπαρουσίασεν εἰς τοὺς Κληρικοὺς τὸ Τυπικὸν τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ Ἰ. Παπαγιάννη, τὸ ὁποῖον ἡ ἀρμοδία ἐπὶ τῆς λειτουργικῆς Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔκρινε ὡς λεπτομερέστερον καὶ ἀκριβέστερον καὶ ἀνακεφαλαιοῦν κριτικῶς τὰ προηγούμενα τυπικά. Τοῦτο δέον ὅπως προμηθευθοῦν ἅπαντες οἱ Ἐνοριακοὶ Ναοὶ διὰ τὴν ὁμοίμορφον τήρησιν ἐνός Τυπικοῦ.



Ἠκολούθησε ἡ παράθεσις γεύματος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ναοῦ καὶ ἀμέσως μετὰ ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος π. Στυλιανὸς Τομαῆς, Πρόεδρος τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου ἀνεφέρθη σύντομως εἰς τὸ θέμα: «**Συνεργασία Ἐφημεριῶν μετὰ τῆς Νεολαίας τῆς Ἐκκλησίας μας**».



Κατὰ σειρὰν τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Ἐντιμώτατος Ἰατρός κ. Κυπριανὸς Χριστοδουλίδης, ὅστις ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἐπίκαιρον ζήτημα: «**Μεταμοσχεύσεις καὶ Εἰκαζομένη Συναίνεσις**». Ὁ Ἐντιμώτατος κ. Χριστοδουλίδης ἀνεφέρθη εἰς τὴν πλασματικὴν ἔννοιαν τοῦ λεγομένου ἐγκεφαλικοῦ θανάτου καὶ εἰς τὸ ἀθέμιτον τῆς μεταμοσχεύσεως ζωτικῶν ὀργάνων ἀπὸ πνέοντας τὸ λοίσθιοι, ἀλλ' οὐχὶ ἤδη νεκροὺς δότας.

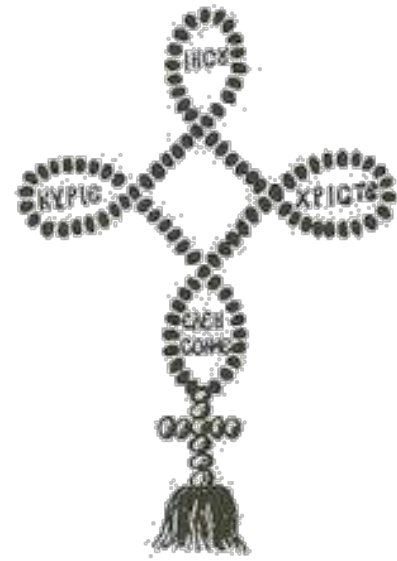


Η Ἱερὰ Σύναξις κατέληξεν διὰ τῆς εἰσηγήσεως: «**Απολογισμός ἔργου Ἰ. Συνόδου δεκαετίας 2003-2013**» ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου.



Ἡ Ἱερὰ Σύναξις ἔδωκεν εἰς τοὺς ἱερεῖς τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντηθοῦν ἐκ νέου, νὰ ἀνταλλάξουν ἀπόψεις, νὰ ἐνημερωθοῦν, καὶ νὰ ἐπανέλθουν πλέον ἐνημερωμένοι καὶ ἐνδεδυναμωμένοι εἰς τὰς ἐνορίας των.

Κάθε εἰσήγησις καὶ ἐνημέρωσις ἠκολουθεῖται ἀπὸ ὑποβολὴν ἐρωτημάτων καὶ συζητήσεως, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἱερέων διὰ τὰ πραγματευθέντα ζητήματα. Περὶ ὥραν 16:00 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος ἐπιλογήσας, ἐκήρυξε τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως.



## Πρόγραμμα Ἐκκλησιαστικῆς Καταρτίσεως

Τὸ ἰδιωτικὸν Ἰ.Ε.Κ. «ΕΝΩΣΗ» προσέφερεν εἰς ἡμᾶς ὑποτροφίας μειωμένων διδάκτρων διὰ τὴν φοίτησιν εἰς τὸ πρόγραμμα «Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Πολιτιστικὴ Κατάρτισις» τὸ ὁποῖον παρέχει. Τὸ συγκεκριμένον πρόγραμμα ἐλεγχθέν ἐκρίθη κατάλληλον διὰ τὴν ἐπιμόρφωσιν μελλοντικῶν ἢ καὶ ἐν ἐνεργείᾳ κληρικῶν, Ἀναγνωστῶν καὶ λαϊκῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἄς ἀποτανθοῦν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

## Σύναξις Κληρικῶν ἐν Ἀμερικῇ



Μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας, τὴν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων 17 / 30 – 6 - 2013, εἰς Βοστώνην, ὠλοκληρώθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνάξεως Κληρικῶν ἐν Ἀμερικῇ. Διήρκεσαν ἐπὶ τριήμερον, ἐκ τῆς Παρασκευῆς 15/28-6-2013 καὶ διεξήχθησαν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Βοστώνης.

Κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἀνεγνώσθη τὸ ἐξῆς μῦθημα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλινίκου:

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἀμερικῆς κ. Παῦλε, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Τορόντο κ. Μωϋσῆ, Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Πόρτλαντ κ. Σέργιε, Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Βοστώνης κ. Δημήτριε, Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλε, Πανοσιώτατοι καὶ Αἰδεσιμώτατοι Πρεσβύτεροι,

Ἡ Ἱερατικὴ αὕτη Σύναξις ποὺ διοργανώ- νεται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν πόλη τῆς Βοστώνης ἔχει μίᾶ ξεχωριστὴ σημασία γιὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ.. Εἶναι ἡ πρώτη που γίνεται μετὰ τὴν ἐνδυνάμωση τῆς Ἐκκλησίας τῶν παραδόσεων στὴν Βόρειο Ἀμερικὴ ἀπὸ μεγάλο ἀριθμὸ Κληρικῶν κάθε βαθμίδας ποὺ προέρ- χονται ἀπὸ τὴν ΗΟСΝΑ. Στελέχη ἄξια, μὲ φρό- νημα ἀκραιφνὲς ὀρθόδοξο, ἦλθαν γιὰ νὰ σχημα- τίσουν μαζί μας ἕνα ἀρραγὲς μέτωπο ἐνωμένων δυνάμεων στὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς σύγχρονης παναίρεσης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Εὐχομαι τὸ παράδειγμά τους νὰ τὸ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλοι ποὺ μοιράζονται μαζί μὲ ἐμᾶς τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία.



Σεβαστοὶ Πατέρες,

Ἀγωνίζεσθε τὸν καλὸ ἀγῶνα τῆς πίστεως. Διατηρήσατε τὴν κα- λὴν Ὁμολογίαν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Ὁρθοδοξίας, σύμφωνα μὲ τὴν προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, Παύλου: «...στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχ- θητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστο- λῆς ἡμῶν (2 Θεσσαλ. 2, 15). Διαφυ- λάξτε τὴν καθαρότητα τῆς Ὁρθοδο- ξίας μας καὶ διαδώστε τὴν σὲ κάθε

συνάνθρωπό μας πού διψά για την αλήθεια.

Με αυτό τον τρόπο έκδηλώνουμε στον υπέρτατο βαθμό την αγάπη μας και προς τον Θεό και προς τον πλησίον. Προς τον Θεό, διότι πρωτίστως Εκείνος είναι πού θέλει «πάντας ανθρώπους σωθῆναι και εις επίγνωσιν αληθείας ἔλθειν» (Β' Πέτρ. 3, 9). Προς τον πλησίον, διότι αυτή είναι η μεγαλύτερη εὐεργεσία πού μπορεί να κάνουμε σε κάποιον ἄνθρωπο, ἀνώτερη ἀπὸ κάθε ἄλλη μορφή ἐλεημοσύνης: «να τοῦ διδάξουμε την αλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας και την ἀσφαλῆ ὁδὸ τῆς σωτηρίας του». Και η διδασκαλία αὐτή, πρέπει να γίνεται με κάθε πρόσφορο μέσο, με τὸ κήρυγμα, με τὴν συγγραφή, ἀλλὰ πάνω ἀπὸ ὅλα με τὸ καλὸ μας παράδειγμα. Ἄς μὴν ἀμφιβάλλουμε, κανείς δὲν πρόκειται να πεισθεῖ ἀπὸ τὰ λόγια μας, ἀν τὸ παράδειγμα τῶν πράξεών μας εἶναι ἀντίθετο ἀπὸ τὸ κήρυγμά μας.

Γιατὸ ὁ ἀγώνας ὁ μεγαλύτερος, δὲν εἶναι αὐτὸς πού ἔχουμε μέσα στην κοινωνία, ἀλλὰ αὐτὸς πού ἔχουμε μέσα μας. Ὁ προσωπικὸς ἀγώνας τοῦ καθενὸς ἀπὸ ἐμᾶς για να ζοῦμε μία πνευματικὴ ζωὴ πολεμώντας τὰ πάθη και τις ἀδυναμίες μας. Ἔτσι και τοὺς ἑαυτοὺς μας ὀφελοῦμε, ἀλλὰ και τοὺς ἄλλους οικοδομοῦμε.

Και να ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι η Ὁρθοδοξία δὲν εἶναι μία ἐθνικὴ ὑπόθεση, οὔτε τῶν Ἑλλήνων οὔτε τῶν Ρώσων οὔτε ἄλλων μεμονωμένων ἐθνῶν. Εἶναι η καθολικὴ πίστη. Ἡ Ὁρθοδοξία περιέχει τὴν καθολικὴ (δηλ. ὀλόκληρη) ἀλήθεια και ἀπευθύνεται στην καθολικὴ (δηλ. ὀλόκληρη) τὴν ἀνθρωπότητα. Οἱ Οἰκουμενιστὲς διαδίδουν σήμερα, μεταξύ των ἄλλων, ὅτι η Ὁρθοδοξία εἶναι ὑπόθεση μόνον τῶν Ἑλλήνων, τῶν Ρώσων, τῶν Ρουμάνων κ.λπ. και ὅταν κάποιος ἄνθρωπος ἄλλης ἐθνικότητας θέλει να βαπτισθεῖ Ὁρθόδοξος Χριστιανός, τὸν ἀποτρέπουν και τοῦ συνιστοῦν να παραμείνει Παπικός, ἢ Προτεστάντης, ἢ ὀτιδήποτε χριστιανικὸ δόγμα και ἀν ἔχει. Μεγάλο λάθος, στο ὅποιο -ὡς ἓνα βαθμὸ- μπορεί να παγιδευτοῦμε και ἐμεῖς. Ὅχι βέβαια ἀποτρέποντας ἄλλους να βαπτιστοῦν, ἀλλὰ με τὸ να θεωροῦμε και ἐμεῖς τὴν Ὁρθοδοξία ὡς ἐθνικὴ μας ὑπόθεση, με ἀποτέλεσμα κάποιοι να ὑπερτονίζουν τὴ σημασία τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας, ἢ τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδοξίας, ἢ

τῆς Βουλγαρικῆς κ.λπ. ἔναντι τῶν ὑπολοίπων. Ἄς κατανοήσουμε ὅλοι ὅτι η Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι μία και Μοναδική.

Αὐτὴ η Μία, Ἁγία και Καθολικὴ Ἐκκλησία μπορεί να ἐνσωματώνει κάθε ἄνθρωπο, κάθε ἐθνικότητας, και κάθε γλώσσας, και ὅλοι μαζί να συναποτελοῦμε ἓνα σῶμα με κεφαλὴ τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό. Φυσικὰ κάθε ἄνθρωπος πού ἐνσωματώνεται στην Ἐκκλησία δὲν χάνει τὴν προσωπικότητά του και διατηρεῖ τις ἰδιαιτερότητες τῆς γλώσσας και τῆς καταγωγῆς του, ἀλλὰ μεταμορφώνεται ἐν Χριστῷ και ἀγιάζεται. Γι' αὐτὸ ὅταν ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ἀπέστειλε τὸν Ἅγιο Φρουμέντιο για να ἐκχριστιανίση τοὺς Αἰθίοπες, οὔτε κἂν διανοήθηκε να τοῦ ὑποδείξει να τοὺς ὑποχρεῶση να μάθουν Ἑλληνικὰ για να γίνουν Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Ὅταν πάλι οἱ Ἅγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος ξεκίνησαν να ἐκχριστιανίζουν τοὺς Σλαῦους, ὄχι μόνον σεβάστηκαν τὴ γλώσσα τους, ἀλλὰ ἐπινόησαν και τὴν κυριλλικὴ γραφὴ, για να ἀποκτήσει αὐτὴ η γλώσσα και γραπτὴ μορφή και να σωθεῖ μέχρι σήμερα. Ὅλοι ὀφείλουμε να σεβόμαστε τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τῶν ἀδελφῶν μας και να προσπαθοῦμε να βοηθοῦμε ἀλλήλους με ἀγάπη ὡστε να γίνουμε μέτοχοι τῆς Οὐρανίου Βασιλείας.

Σεβαστοὶ πατέρες, να ἔχετε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος να σᾶς φωτίζει πάντοτε και να καθοδηγήσει τις ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Συνάξεως προς τὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Εὐχέτης προς Κύριον  
† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ



## ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

### Ανακοίνωσις αποφάσεων

**Ι.Σ. 3/16-5-2013**

Τὴν 3/16-5-2013 ἡμέραν Πέμπτην, εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ αἴθουσαν τοῦ Ι.Ν. «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» συνεδρίασεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος καὶ ἔλαβε τὰς κάτωθι ἀποφάσεις:

1. Συνεζήτησε λεπτομερείας τινὰς τῆς ἐπικειμένης Ε' Πανελληνίου Συνάξεως Κληρικῶν.
2. Ἐρρύθμισεν ζητήματα προετοιμασίας τοῦ Συνοδικοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν Ἀθήναις.
3. Συνεζητήθη ἀναφορὰ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου περὶ ζητήματος τινός ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας.
4. Ἐγένετο ἐνημέρωσις περὶ τῆς Γ' κοινῆς συσκέψεως τῶν Ἐπιτροπῶν Διαλόγου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων.

### Ανακοίνωσις αποφάσεων

**Ι.Σ. 7/20-6-2013**

Τὴν 7/20-6-2013 ἡμέραν Πέμπτην, εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ αἴθουσαν τοῦ Ι.Ν. «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» συνεδρίασεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος καὶ ἔλαβε τὰς κάτωθι ἀποφάσεις:

1. Ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν Κληρικόν τινα ἀπευθύνας εἰς αὐτὸν σύστασιν περὶ ὑπακοῆς εἰς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ Ἐπίσκοπον.
2. Ἐποίησατο τὸν ἀπολογισμὸν τῆς Ε' Πανελληνίου Συνάξεως Κληρικῶν. Σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐπεσημάνθη ἡ μεγάλη βραδύτης τῆς παραδόσεως τῶν συνοδικῶν ἀνακοινώσεων ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων καὶ ἀπεφασίσθη ἡ ἐπιδίωξις τῆς γενικεύσεως τῆς δι' ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου ἀποστολῆς των εἰς τὸ μέλλον.
3. Ἐρρύθμισεν ζητήματα προετοιμασίας τοῦ συνοδικοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν Ἀθήναις.
4. Συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῶν μεταμοσχεύσεων καὶ τῆς λεγομένης εἰκαζομένης συναίνεσεως καὶ ἀπεφασίσθη:

α) Ἡ ἀποστολὴ ἐπεξηγηματικῆς ἐγκυκλίου διατὶ αἱ μεταμοσχεύσεις ζωτικῶν ὀργάνων ἐκ μέρους ζώντων ἀσθενῶν χαρακτηριζομένων ὡς «κλινικῶς νεκρῶν» δὲν κρίνεται ἠθικῶς ἐπιτρεπτή καὶ ἡ συναποστολὴ τύπου σχετικῆς ὑπευθύνου δηλώσεως πρὸς διανομὴν εἰς τὰς Ἑνορίας τῆς Ἐπικρατείας.

β) Ἡ διοργάνωσις δύο ἡμερῶν διὰ τὸ ζήτημα ἐν Ἀθήναις καὶ Λαρίσῃ κατὰ τὰς ἡμερομηνίας Δευτέραν 10/23-9-2013 καὶ Τρίτην 18-9/1-10-2013 ἀντιστοίχως, εἰς χώρους οἱ ὅποιοι θὰ ἀνακοινωθῶν προσεχῶς.

5. Ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ αἴτησις προσχωρήσεως τοῦ Πρεσβυτέρου π. Γεωργίου Κανέτη, προερχομένου ἐκ τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας, εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος.

6. Ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ αἴτησις προσχωρήσεως τοῦ Ἱερομονάχου π. Χριστοφόρου Νιανιούρη, προερχομένου ἐκ σχίσματος, εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος.

7. Συνεζητήθη ἡ αἴτησις τοῦ Ρώσου Ἐπισκόπου Ἀρσενίου Ἰαρκῶφ, ὅστις ἐπιθυμεῖ τὴν προσχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος προκειμένου νὰ λάβῃ τὸ Μέγα Ἀγγελικὸν σχῆμα καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ μεταβῇ εἰς ἰδιόκτητον αὐτοῦ Ἡσυχαστήριον εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ διὰ νὰ ζῆσιν ὡς ἀπλοῦς Μοναχός ἡσυχαστικὸν βίον. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπήνεσε τὴν πρόθεσιν τοῦ αἰτοῦντος καὶ ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν.

### Ανακοίνωσις αποφάσεων

**Ι.Σ. 4/17-7-2013**

Τὴν 4/17-7-2013 ἡμέραν Τετάρτην, εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ αἴθουσαν τοῦ Ι.Ν. «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» συνεδρίασεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος καὶ ἔλαβε τὰς κάτωθι ἀποφάσεις:

1. Ἀπεδέχθη εἰσήγησιν τοῦ Θεοφίλ. Ἀρχιγραμματέως περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ Συνεδριάσεως τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ θεσπίσεως θέσεως Βοηθοῦ Γραμματέως τῆς Ἱεράς Συνόδου πρὸς καλύτερον ἐπιμερισμὸν τοῦ φόρου ἐργασίας τῆς Ἀρχιγραμματείας. Ταυτοχρόνως ἀπεφάσισε τὸν διορισμὸν ὡς Βοηθοῦ

Γραμματέως τοῦ Πανοσιωτάτου Ἱερομονάχου π. Καλλινίκου Ἡλιοπούλου.

2. Ἐγένετο ἐνημέρωσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἐσχάτως διαδραματισθέντων ἐκ μέρους τῶν ψευδο-Ἐσφιγμενιτῶν καὶ τῆς ἐπεισοδιακῆς προσπαθείας καταλήψεως τοῦ ἀντιπροσωπείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου εἰς Καρυάς. Τὸ Ἱερόν Συνοδικὸν Σῶμα συνεζήτησε περὶ τῶν γενομένων παρεμβάσεων καθὼς καὶ τῶν ἐνδεικνυομένων διὰ τὸ ἄμεσον μέλλον ἐνεργειῶν διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀδικουμένων ἐκ τῶν τετυφλωμένων ἐκ τοῦ φανατισμοῦ Οἰκουμενιστῶν ρασοφόρων ἐπιδρομῶν.

3. Συνεζήτησε αἴτησιν τινὸς φερομένου ὡς κληρικοῦ ἐξ ἀνυποστάτου ψευδεπισκόπου «χειροτονηθέντος» καὶ ἀπεφάνθη ὅτι πρέπει νὰ ἀποτανθῆ εἰς συγκεκριμένον ἔμπειρον Πνευματικὸν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., ὅστις ἀφοῦ ἐξετάσῃ τὸν αἰτοῦντα καὶ διερευνήσῃ τὰ περὶ τῆς καταλληλότητος αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον κρίνει αὐτὸν κατάλληλον, ὑπογράψῃ συμμαρτυρίαν προκειμένου νὰ τελεσθῆ κανονικὴ χειροτονία ἐξ ὑπαρχῆς.

4. Ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ αἴτησις προσχωρήσεως τοῦ Ρώσου Πρεσβυτέρου π. Βιταλίου Ριάπτσεφ, προερχομένου ἐκ τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς καὶ μετέπειτα ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Ὁ αἰτῶν παρέστη καὶ ὑπεστήριξε προσφορικῶς τὴν αἴτησίν του. Μετὰ τὴν κανονικὴν τακτοποίησιν τῆς χειροτονίας του ὁ π. Βιτάλιος θὰ ἀναλάβῃ τὴν δημιουργίαν Ἑνορίας πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου τοῦ Ἰσαποστόλου εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Οὐραλίων ὅπου διαμένει.

5. Ἐγένετο ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ συνοδικοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

6. Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐνημέρωσε τὴν Ἱεράν Σύνοδον περὶ τῆς προσφάτου ἐπισκέψεώς του εἰς Ἀμερικὴν διὰ τὴν ἐνθρόνησιν τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Τορόντο κ. Μωϋσέως.

7. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἀνεφέρθη εἰς τὰς νεωτέρας ἐξελίξεις τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ Ἱεραποστολῆς.

8. Συνεζητήθη ἡ πορεία τῶν συζητήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων.

9. Ἀνεγνώσθησαν ἐπιστολαὶ Ἑνοριῶν καὶ ἐδόθησαν ὁδηγίαι εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον διὰ τὴν ἀπάντησίν των.

Ἀριθμὸς Πρωτ. γ-1776

Ἐν Ἀθήναις, 16 / 29 - 7 - 2013

## ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

### Πρὸς ἅπαντα τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἐπικρατείας

Ἀγαπητὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 7/20-6-2013, ἐρευνήσασα ἐνδελεχῶς τὸ ζήτημα τοῦ λεγομένου ἐγκεφαλικοῦ θανάτου, τῶν μεταμοσχεύσεων καὶ τῆς εἰκαζομένης συναίνεσεως, ἀπεφάνθη:

1. Ἡ ἐννοία τοῦ ἐγκεφαλικοῦ θανάτου εἶναι τεχνητὴ. Νεκρὸς ἄνθρωπος εἶναι αὐτὸς τοῦ ὁποίου ἔχει παύσει ὀριστικῶς ἡ καρδιοαναπνευστικὴ λειτουργία. Ὁ χαρακτηριζόμενος ὡς «ἐγκεφαλικῶς νεκρὸς» εἶναι κατ' οὐσίαν εἰς βαρέως ἀσθενῶν. Ἡ λήψις ζωτικῶν ὀργάνων ἐκ τοῦ βαρέως ἀσθενοῦντος ἐπισπεύδει τὸν θάνατον αὐτοῦ καὶ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως θεωρεῖται φόνος.

2. Ὅθεν ἡ ἀφαίρεσις ζωτικῶν ὀργάνων διὰ μεταμοσχεύσεις κρίνεται ἀνεπίτρεπτος. Ἀποδεκτὴ δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἡ ἀφαίρεσις καὶ μεταμόσχευσις μὴ ζωτικῶν ὀργάνων, ἡ ἀφαίρεσις τῶν ὁποίων δὲν ἐπιφέρει τὸν θάνατον τοῦ ἀσθενοῦς, ὅπως λ.χ. τοῦ ἐνὸς νεφροῦ.

3. Ἡ λεγομένη «εἰκαζομένη συναίνεσις» (δηλ. ἡ ἐκ προοιμίου θεώρησις ὅλων ὡς δωρητῶν σώματος, ἐκτὸς ἐὰν δηλώσουν τὸ ἀντίθετον) κρίνεται ἐπίσης ἠθικῶς ἀπαράδεκτος. Πλὴν, ἐφ' ὅσον ἐψηφίσθη τοιοῦτος νόμος καλοῦνται ἅπαντες οἱ πιστοὶ νὰ συμπληρώσουν σχετικὰς δηλώσεις ἀρνήσεως δωρεᾶς σώματος κατὰ τὸ συνημμένον δείγμα, ὅπερ καλοῦνται οἱ Τιμιώτατοι Ἐπίτροποι τῶν Ἱερῶν Ναῶν νὰ ἀναπαράγουν φωτοτυπικῶς πρὸς διανομὴν ἀπὸ τοῦ παγκαρίου. Σημειωτέον ὅτι δὲν ἔχει τεθῆ προθεσμία διὰ τὰς δηλώσεις αὐτάς.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀκόμη ἀπεφάσισε τὴν διοργάνωσιν δύο ἡμερίδων διὰ τὸ ζήτημα ἐν Ἀθήναις καὶ Λαρίσῃ κατὰ τὰς ἡμερομηνίας Δευτέραν 10/23-9-2013 καὶ Τρίτην 18-9/1-10-2013 ἀντιστοίχως, εἰς χώρους οἱ ὅποιοι θὰ ἀνακοινωθῶν προσεχῶς, πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ποιμνίου.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

+ Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος



## Ὁ Διάλογος μεταξύ τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων

### ΚΟΙΝΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Δ΄

Τὴν 7<sup>ην</sup> /20<sup>ην</sup> Ἰουνίου 2013, ἡμέραν Πέμπτην τῆς ἐβδομάδος εἰς τὴν ἐν Γαλασίῳ αἶθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος, ἐπραγματοποιήθη ἡ Τετάρτη Κοινὴ Σύσκεψις τῶν Ἐπιτροπῶν Διαλόγου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων.

Παρόντα ἦσαν ἅπαντα τὰ ὀρισθέντα Μέλη ἀμφοτέρων τῶν Ἐπιτροπῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συσκέψεως, ὠλοκληρώθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς γραπτῆς Εἰσηγήσεως, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ Ἐκκλησιολογικὴ Αὐτοσυνειδησία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων», ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀπαντήσεων ἐπὶ τῶν γραπτῶν ἐρωτημάτων, τὰ ὁποῖα ὑπεβλήθησαν ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Εἰς τὰς ἀπαντήσεις αὐτὰς τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων, κατετέθησαν αἱ παρατηρήσεις ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἐκ τῆς συζητήσεως, ἥτις διήρκεσε περὶ τὰς 6 ὥρας, διεγνώσθη ἡ κατεύθυνσις, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ περαιτέρω πορεία τῶν συζητήσεων. Ἡ μεγάλη διάρκεια τῆς Κοινῆς Συσκέψεως ὑποδηλώνει, ἀφ' ἑνὸς τὸ γενικῶς καλὸν κλίμα τῶν συζητήσεων, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ τὸ ὅτι ὑφίσταται διάστασις ἀπόψεων, ἥτις τροφοδοτεῖ τὴν συζήτησιν.

Ἡ ἐπομένη Κοινὴ Σύσκεψις θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν Παρασκευὴν, 22<sup>αν</sup> Ἰουνίου / 5<sup>ην</sup> Ἰουλίου 2013, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

*Ἐκ τῆς Κοινῆς Γραμματείας τῶν Ἐπιτροπῶν Διαλόγου  
Γαλάσιον - Φυλὴ  
17/30.6.2013*

### ΚΟΙΝΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Ε΄

Τὴν Παρασκευὴν 22<sup>αν</sup> Ἰουνίου / 5<sup>ην</sup> Ἰουλίου 2013, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ἐπραγματοποιήθη ἡ Πέμπτη Κοινὴ Σύσκεψις τῶν Ἐπιτροπῶν Διαλόγου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων.

Παρόντα ἦσαν ἅπαντα τὰ ὀρισθέντα Μέλη ἀμφοτέρων τῶν Ἐπιτροπῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συσκέψεως, συνεζητήθη ἡ προϊστορία, ἡ γένεσις καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς συγχρόνου πανιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἄπαντα τὰ Μέλη ἀμφοτέρων τῶν Πλευρῶν, συνέβαλον ἐποικοδομητικῶς εἰς τὴν σύνθεσιν ἐνὸς χρονικοῦ, περιλαμβάνοντος τοὺς κυριωτέρους σταθμοὺς τῆς πορείας τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ μέχρι σήμερον. Τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τοῦ Διαλόγου, διότι πρὶν νὰ συμφωνήσωμεν εἰς τὸ ποῖα ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ στάσις μας ἐναντι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, πρέπει νὰ

συμφωνήσωμεν εἰς τὴν συνίσταται ἡ αἵρεσις αὕτη. Ἡ ιστορικὴ ἐξέλιξις τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ παρέχει εἰς ἡμᾶς ἓνα ἀντικειμενικὸν τρόπον προσεγγίσεως τοῦ θέματος, βάσει ἀδιαφεύστων ιστορικῶν γεγονότων.

Ἡ ἐπομένη Κοινὴ Σύσκεψις θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν Παρασκευὴν, 13<sup>ην</sup>/26<sup>ην</sup> Ἰουλίου 2013, ἐν Γαλασίῳ εἰς τὴν αἶθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος.

*Ἐκ τῆς Κοινῆς Γραμματείας τῶν Ἐπιτροπῶν Διαλόγου  
Γαλάσιον - Φυλὴ  
23.6/6.7.2013*

### ΚΟΙΝΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΣΤ΄

Τὴν 13<sup>ην</sup>/26<sup>ην</sup> Ἰουλίου 2013, ἡμέραν Παρασκευὴν τῆς ἐβδομάδος καὶ περὶ ὧραν 5ην ἀπογευματινὴν, εἰς τὴν ἐν Γαλασίῳ Ἀθηνῶν αἶθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος, ἐπραγματοποιήθη ἡ Ἑκτη Κοινὴ Σύσκεψις τῶν Ἐπιτροπῶν Διαλόγου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων.

Παρόντα ἦσαν ἅπαντα τὰ ὀρισθέντα Μέλη ἀμφοτέρων τῶν Ἐπιτροπῶν, πλὴν τοῦ κωλυομένου Αἰδεσιμωτάτου Πρεσβυτέρου π. Γεωργίου Γιάν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συσκέψεως, ἐν πρώτοις ἐγένετο συμπληρωματικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ «χρονικοῦ», συνταχθέντος ἐν σχεδίῳ κατὰ τὴν προηγουμένην Σύσκεψιν, τοῦ περιλαμβάνοντος τοὺς κυριωτέρους σταθμοὺς τῆς πορείας τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, κατετέθησαν δὲ εἰς τὴν Γραμματεῖαν ἀρκετὰ κείμενα, πρὸς τεκμηρίωσιν τοῦ «χρονικοῦ», φέροντος τὸν χαρακτηριστικὸν τίτλον: «Προϊστορία, Γένεσις καὶ Ἐξέλιξις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ».

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ λόγος περιστράφη εἰς τὴν κριτικὴν τῆς πρακτικῆς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐξ ἐπόψεως α) ἱεροκανονικῆς, β) κανονιστικῆς, γ) Ἀγιογραφικῆς καὶ δ) Ἀγιοπατερικῆς.

Τέλος, συνεζητήθη τὸ «χρονικόν», τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν ἀπαρχὴν καὶ ἐξέλιξιν τῆς ἀντιδράσεως τῶν Ὁρθοδόξων ἐναντι τῆς πτωτικῆς πορείας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Τὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα συνεζητήθησαν, πρόκειται νὰ ἀπαρτισθοῦν τῇ κοινῇ συνεργασίᾳ τῶν ἐκατέρωθεν Γραμματειῶν, προκειμένου νὰ λάβουν τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν μορφήν.

Ἡ Σύσκεψις διήρκεσε περὶ τὰς τέσσαρας ὥρας καὶ διεξήχθη ἐν πνεύματι ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, ἀγάπης ἐν Χριστῷ καὶ συνεργασίας. Ἡ ἐπομένη Κοινὴ Σύσκεψις θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν Παρασκευὴν, 24<sup>ην</sup> Αὐγούστου / 6<sup>ην</sup> Σεπτεμβρίου 2013, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς.

*Ἐκ τῆς Κοινῆς Γραμματείας τῶν Ἐπιτροπῶν Διαλόγου  
Γαλάσιον - Φυλὴ  
14/27.7.2013*

## ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ:

• Οί πηγές • Οί μαρτυρίες • Η αλήθεια\*

του Γεωργίου Κεκαυμένου

(συνέχεια εκ του προηγούμενου τεύχους)

Είδαμε πως σύμφωνα με τους αναθεωρητές ιστορικούς, ένας από τους κυριότερους λόγους για τους οποίους ο Κανέλλος πρώτα και ο Νερουλός μετά «σκέφτηκε να παρουσιάσει τους Τούρκους να εμποδίζουν την εκπαιδευτική διαδικασία» είναι και το ότι ήθελε να δικαιολογήσει «το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο του λαού στα μάτια των Ευρωπαίων»[275]. Και αυτό γιατί «μέσα στο φανατισμένο κλίμα του ρομαντικού φιλελληνισμού, [...] όπως οι Έλληνες προσπαθούσαν τότε να δικαιολογηθούν με κάθε τρόπο στα μάτια των Ευρωπαίων, το ίδιο και μια μικρή μερίδα των Ευρωπαίων [...] ήταν εξαιρετικά πρόθυμη να πειστεί πως για κάθε στραβό της ελληνικής πραγματικότητας έφταιγαν μονάχα οι Τούρκοι»[276]. Δηλαδή για δικαιολογήσουν ο Κανέλλος και ο Νερουλός την πνευματική καθυστέρηση των Ελλήνων έριχναν όλα τα βάρη στους Τούρκους. Και μάλιστα, αυτό το έκαναν «παραμερίζοντας το ενοχλητικό ερώτημα που θα μπορούσαν να υποβάλλουν στον εαυτό τους, γιατί ο Τούρκος να ενοχληθεί από την ύπαρξη σχολείων»[277].

Όμως, με το να λένε αυτά οι αναθεωρητές ιστορικοί το μόνο που φανερώνουν είναι η απόλυτη άγνοια του έργου του Κανέλλου και ιδίως εκείνο του Νερουλού. Και αυτό διότι ο ίδιος ο Νερουλός εξηγεί στο κείμενό του πως όσα έγραψε, τα έγραψε για τον αντίθετο ακριβώς λόγο απ' αυτόν που νομίζουν οι αναθεωρητές ιστορικοί. Δηλαδή, ο Νερουλός εκφωνεί τις διαλέξεις αυτές και τις εκδίδει σε βιβλίο όχι για να δικαιολογήσει την πνευματική καθυστέρηση των Ελλήνων στην παιδεία και τα γράμματα, αλλά για τον αντίθετο ακριβώς λόγο: Για να δικαιολογήσει την ανεξήγητα μεγάλη ανάπτυξη που είχαν και η παιδεία και τα γράμματα στους υπόδουλους Έλληνες, παρά τον βαρύ τουρκικό ζυγό.

Δηλαδή, με απλά λόγια: Ο Νερουλός δεν ήθελε να δικαιολογήσει στους Ευρωπαίους το γιατί οι Έλληνες δεν είχαν σχολεία, αλλά να τους εξηγήσει το πώς ήταν δυνατόν να έχουν οι Έλληνες τόσα πολλά σχολεία, παρά την αφόρητη τουρκική σκλαβιά! Γι' αυτό και λέει σχετικά: «Επιτραπήτω μοι ενταύθα παρέκβασίς



Κανέλλος Δεληγιάννης

\* Ελήφθη από: [www.antibaro.gr](http://www.antibaro.gr)

τις αναγκαία, όπως απαντήσω εις την εξής ενδεχομενην ερώτησιν:

«Πώς κυβέρνησις, οποία η οθωμανική Πύλη, συνεχώνει την ανέγερσιν τώσων σχολείων και γυμνασίων εν Ελλάδι;»[278].

Η ενδεχόμενη ερώτηση των ακροατών του Νερουλού, στην οποία αυτός σπεύδει να απαντήσει, δεν ήταν γιατί οι Έλληνες είναι τόσο καθυστερημένοι, αλλά το πώς ήταν δυνατόν μια τόσο βάρβαρη κυβέρνηση να ανέχεται να έχουν οι Έλληνες τόσα πολλά σχολεία.

Και για τον Κανέλλο και για τον Νερουλό και για όλους τους Ευρωπαίους του καιρού τους, η τουρκική βαρβαρότητα ήταν κάτι παραπάνω από αυτονόητη, ήταν δεδομένη. Γι' αυτό και δεν έμπαινε κανείς στον κόπο να την αποδείξει, ούτε οι Ευρωπαίοι, ούτε οι επαναστατημένοι Έλληνες. Το να είναι οι Έλληνες καθυστερημένοι στα θέματα της παιδείας και να μην έχουν σχολεία, θα ήταν για όλους το πιο φυσικό πράγμα του κόσμου και κανείς δεν θα χρειαζόταν να απολογηθεί εκ μέρους τους γι' αυτό. Όμως εδώ συνέβαινε το εντελώς αντίθετο: Ενώ οι Έλληνες ζούσαν πράγματι κάτω από έναν τόσο αφόρητο και τυραννικό ζυγό, κατάφεραν να έχουν και πολλά σχολεία και ανεπτυγμένη παιδεία. Και ακριβώς αυτό ήταν που οι Ευρωπαίοι δεν μπορούσαν με τίποτε να το καταλάβουν. Όχι το αντίθετο! Και αυτήν τη απορία τους προσφέρθηκε με το έργο του να τους λύσει ο Νερουλός.

Για τον Νερουλό είδαμε ποιος ήταν. Τώρα θα δούμε ποιοι ήταν και οι άλλοι που μαρτυρούν για το κρυφό σχολειό.

Ο πρώτος από αυτούς είναι ο Μισαήλ Αποστολίδης, ένας από τους πρώτους καθηγητές του Πανεπιστημίου, το 1837, και ένας εκ των ιδρυτών της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρίας, ο οποίος έμαθε ελληνικά στον νεαρό Όθωνα, στο Μόναχο. Σε αντίθεση με τα όσα ανακριβή λέει ο Αγγέλου[279], ο Μισαήλ Αποστολίδης το 1837 δεν ήταν μητροπολίτης Αθηνών, αλλά απλός αρχιμανδρίτης. Ο Μισαήλ έγινε ανώτατος κληρικός πολύ μετά, το 1851 (αρχιεπίσκοπος Πατρών και Ηλείας), ενώ μητροπολίτης Αθηνών έγινε μόλις το 1862, όποτε και πέθανε! Ούτε να το χαρεί δεν πρόλαβε ο άνθρωπος.



Μητροπολίτης Μισαήλ Αποστολίδης

Ο αρχιμανδρίτης και καθηγητής Μισαήλ την μέρα της λαμπρής τελετής των εγκαινίων του Πανεπιστημίου εκφώνησε κατάλληλο πανηγυρικό, τον οποίον άκουσαν οι πιο επίσημοι Έλληνες, και φυσικά όλοι οι αγωνιστές, οι οποίοι βέβαια είχαν όλοι τους μεγαλώσει μέσα στη δουλειά. Είτε λοιπόν εκείνη την μέρα ο Μισαήλ, πως οι Τούρκοι δεν άφηναν τους Έλληνες να έχουν σχολεία, για να μην «φωτιστούν». Και πως τα λίγα σχολεία που υπήρχαν οφείλονταν «εις την φυσικήν των Ελλήνων [...] προς μάθησιν κλίσιν»[280]. Αυτά τα λεγόμενα του Μισαήλ ο Αγγέλου τα θεωρεί ως αποτέλεσμα της εθνικής ρητορικής που αναπτύχθηκε στην ελεύθερη πλέον Ελλάδα. Φυσικά δεν θα το έλεγε αυτό ο Αγγέλου, αν είχε υπόψιν του την μαρτυρία του Ζυγομαλά, ας πούμε, που παραθέσαμε πιο πάνω.

Επίσης, όταν ο καθηγητής της Φιλοσοφικής Φίλιππος Ιωάννου παρέδιδε το 1849 την πρυτανεία στο διάδοχό του, καθηγητή της Νομικής

Γεώργιο Μαυροκορδάτο, είπε στον κατάλληλο για την περίπτωση λόγο που εκφώνησε πως η ελληνική νεολαία επί τουρκοκρατίας «εδιδάσκετο λαθραίως εν υπογείοις και εν ταις οπαίς της γης, τον τύραννον διαφεύγουσα». Φυσικά, αυτή η καταλυτική μαρτυρία για το κρυφό σχολειό της δουλείας δεν θα μπορούσε για τον Αγγέλου να είναι τίποτε άλλο παρά εθνική ρητορική[281].



Φίλιππος Ιωάννου

Να θυμίσω μόνον εδώ, πως ο Φίλιππος Ιωάννου γεννήθηκε το 1800 και πως ανήκε στον κύκλο του Κοραή[282] και ήταν ο πρώτος καθηγητής Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο, από το 1839. Το 1846 εξελέγη Βουλευτής του Πανεπιστημίου και αργότερα Γερούσιαστής. Εξελέγη δυο φορές πρύτανης και έξι φορές κοσμήτορας της Φιλοσοφικής σχολής. Για πολλά χρόνια επίσης διετέλεσε πρόεδρος της Αρχαιολογικής Εταιρείας. Το να απορρίπτουμε μια μαρτυρία ενός τόσο σπουδαίου και διακεκριμένου ανθρώπου και επιστήμονα, μόνο και μόνο επειδή εμείς θεωρούμε πως είναι προϊόν ρητορικού λόγου, χωρίς να προσάγουμε κανένα απολύτως στοιχείο που να τεκμηριώνει τον ισχυρισμό μας, αυτό νομίζω πως είναι και αντεπιστημονικό και ηθικά απαράδεκτο.

Με το ίδιο σκεπτικό απορρίπτεται ως αναξιόπιστη και η μαρτυρία για το κρυφό σχολειό του καθηγητή της Νομικής σχολής Κωνσταντίνου Φρεαρίτη, το 1863.

Όπως ήδη διαπιστώσαμε, καμιά από τις μαρτυρίες για το κρυφό σχολειό δεν προέρχεται από την Εκκλησία. Ο Μισαήλ Αποστολίδης και ο Κωνσταντίνος Οικονόμος, παρ' όλο που είναι κληρικοί, ανήκουν οργανικά και άμεσα στην νεοελληνική διάνοηση και τον διαφωτισμό[283], όπως ακριβώς και ο κληρικός Νεόφυτος Βάμβας, η μαρτυρία του οποίου χρησιμοποιείται ως απόδειξη για την ανυπαρξία του κρυφού σχολείου.

Όμως, την ύπαρξη του κρυφού σχολείου μας επιβεβαιώνουν όμως και δυο επιπλέον μαρτυρίες, με ιδιαίτερα μεγάλο βάρος και σημασία, τις οποίες ο Αγγέλου αγνοεί.

Η πρώτη είναι η μαρτυρία του Φωτάκου. Και τις ο Φωτάκος; Ο πρώτος υπασπιστής του Κολοκοτρώνη, ο οποίος αναφέρει στα Απομνημονεύματά του:

«Μόνοι των οι Έλληνες εφρόντιζαν δια την παιδείαν, η οποία εσυνίστατο εις το να μανθά-



Φωτάκος

νουν τα κοινά γράμματα, και ολίγην αριθμητικήν ακανόνιστον. Εν ελλείψει δε διδασκάλου ο ιερεύς εφρόντιζε περί τούτου. Όλα αυτά έγινοντο εν τω σκότει και προφυλακτά από τους Τούρκους»[284].

Ο καλαμαράς Φωτάκος, ο οποίος γεννήθηκε και ανδρώθηκε μέσα στην σκλαβιά, αναφέρει αυτό που σαν παιδί και σαν νεαρός έζησε ως άμεσο και προσωπικό του βίωμα. Και είναι τόσο αυθόρμητος και τόσο ανυποψίαστος ο τρόπος με τον οποίον καταθέτει αυτήν την πολυτιμότετη μαρτυρία του, ώστε να μην μπορεί κανείς να του επιρρίψει την παραμικρή μομφή για εθνικιστική ρητορεία ή νεοελληνικό ρομαντισμό. Το αντίθετο. Ο Φωτάκος μαρτυρεί ένα από τα σπουδαιότερα γεγονότα της πνευματικής αντίστασης των Ελλήνων, το κρυφό σχολειό, μέσα σε όλες κι όλες δυο γραμμές, χωρίς μάλιστα να κάνει το παραμικρό επιπλέον σχόλιο.

Η επόμενη μαρτυρία προέρχεται από τον Νικόλαο Δραγούμη. Ο Νικόλαος Δραγούμης επίσης δεν ήταν μια τυχαία προσωπικότητα, αλλά ένας λόγιος που ανδρώθηκε μέσα στον αγώνα με τις καλύτερες προϋποθέσεις[285]. Η μαρτυρία του Δραγούμη ανάγεται στο 1855 και βρίσκεται στον Ε' τόμο του περιοδικού που εξέδιδε, την Πανδώρα. Εκεί, λοιπόν, γράφοντας για τον πατέρα του Μάρκο που γεννήθηκε το 1770 και πέθανε το 1854, αναφέρει τα εξής:

«Ουχί μόνον κοπιώντες, αλλά και κινδυνεύοντες εσπούδαζον οι πατέρες ημών γράμματα.



Εκαστος των Τούρκων, και ο έσχατος, ως γνωστόν, είχε το δικαίωμα να τυρανή, να φορολογή και να φονεύη τους οπαδούς του Χριστού. Επειδή δε τα σχολεία διήγειραν τας υποψίας αυτών και τα κατέτρεχον παντοιοτρόπως, και διδάσκαλοι και μαθηταί εσοφίζοντο παντοίους επίσης τρόπους δια να αποφεύγωσι την οργήν των. Και οσάκις συνήρχοντο εις το σχολείον, εις εξ αυτών, ιστάμενος πλησίον του παραθύρου ως κατάσκοπος, έστρεφεν ανήσυχος πανταχού το βλέμμα, και έδιδε προς τους άλλους την είδησιν ότι έβλεπεν Οθωμανόν ερχόμενον μακρόθεν. Και αμέσως εγένετο βαθεία σιωπή! Διότι ουαί και εις διδάσκοντας και εις διδασκομένους, εάν ο αγέρωχος διαβάτης ήκουε θόρυβον ή φωνάς μαρτυρούσας διδασκαλίαν! Ανέβαινεν όλως πνέων θυμόν εις το επίτηδες ζοφούμενον σχολείον, και εξυλοκόπει και ετραυματίζε και μίαν- μίαν απέσπα τας τρίχας του διδασκάλου, ένα ετύγχανε φέρων (ως σύνηθες τότε) πώγωνα!

Ως εάν έφερε μεγαλόσταυρον εις τον λαιμόν, και ταινίαν εγκάρσιον εις το στήθος, εκαυχάτο πάντοτε ο πατήρ μου ότι εδάρη υπό Οθωμανού χάριν των ελληνικών γραμμάτων.

«Δια τοιούτων κόπων και κινδύνων, προσέθετεν επί τέλους οσάκις διηγείτο ταύτα, εδιδασκόμεθα και εδιδάσκομεν. Και υπεμένομεν όλα καρτερικώς και αγαλλώμενοι»[286].

Δεν νομίζω πως μπορεί να υπάρξει πιο παραστατική αλλά και πιο αξιόπιστη μαρτυρία, μέσα από την καρδιά της τουρκοκρατίας, για την ύπαρξη του κρυφού σχολειού και για τον τρόπο με τον οποίο αυτό λειτουργούσε. Έντρομοι και φοβισμένοι δάσκαλοι και μαθητές πήγαιναν σε επίτηδες σκοτεινιασμένα σχολεία, ώστε να μην τους πάρει χαμπάρι κανένας Τούρκος ότι κάνουν μάθημα και τους σαπίσει στο ξύλο! Γι' αυτό καθ' όλη την διάρκεια του μαθήματος έβαζαν τσιλιαδόρο, για να τους ειδοποιεί όταν έρχονταν κανένας Τούρκος, ώστε να σταματήσουν αμέσως το μάθημα. Το σημαντικό σε τούτη εδώ την μαρτυρία είναι πως αποτελεί προσωπική κατάθεση μιας συγκεκριμένης εμπειρίας του Μάρκου Δραγούμη,

πατέρα του Νικολάου, την οποία έζησε και βίωσε άμεσα και προσωπικά ο ίδιος.

Όμως, κρυφά σχολεία υπήρχαν μέχρι και τον 20 αιώνα, στις περιοχές που ο Ελληνισμός παρέμενε ακόμη υπόδουλος. Ο Γάλλος δημοσιογράφος Rene Riaux (Πυώ) περιηγήθηκε την Ήπειρο το 1913, αμέσως μόλις απελευθερώθηκαν τα εδάφη αυτά από τον ελληνικό στρατό. Συνομιλώντας με Έλληνες Ηπειρώτες, οι οποίοι μόλις είχαν απαλλαγεί από τον τουρκικό ζυγό, μάθαινε έκπληκτος και τα εξής σχετικά με την «ελευθερία» που απολάμβαναν οι Έλληνες στην παιδεία και τα σχολεία τους:

«Κανένα βιβλίο τυπωμένο στην Αθήνα δεν γινόταν δεκτό στα σχολεία της Ηπείρου. Ήταν επιβεβλημένο να τα προμηθεύονται όλα από την Κωνσταντινούπολη. Η Ελληνική Ιστορία ήταν απαγορευμένη. Στην περίπτωση αυτή λειτουργούσαν πρόσθετα κρυφά μαθήματα. Χωρίς βιβλία, χωρίς τετράδια ο νεαρός Ηπειρώτης μάθαινε για τη μητέρα Πατρίδα, διδασκόταν τον Εθνικό της Ύμνο, τα ποιήματά της και τους ήρωες της. Οι μαθητές κρατούσαν στα χέρια τους τη ζωή των δασκάλων τους. Μία ακριτομυθία, μια καταγγελία ήταν αρκετή. Δεν είναι συγκινητικό, αυτά τα διακόσια μικρά αγόρια και τα διακόσια πενήντα κοριτσάκια να δέχονται τις επιπλέον ώρες των μαθημάτων (στην ηλικία, που τόσο αγαπούν τα παιχνίδια), να συζητούν για την Ελλάδα και επιστρέφοντας στις οικογένειές τους με τα χείλη ραμμένα να κρατούν τον ενθουσιασμό μυστικό στην καρδιά;»[287].

Είδαμε πιο πριν με πόση σκαιότητα επιτέθηκε ο καθηγητής Λιάκος στον καθηγητή Κακριδή, όταν ο τελευταίος, με αφορμή αυτήν την μαρτυρία, τόλμησε να αναρωτηθεί αν τελικά το κρυφό σχολείο δεν είναι και τόσο μύθος, όσο τουλάχιστον θέλουν να το παρουσιάζουν οι ιστορικοί της αποδόμησης. Και σχολιάσαμε αρκετά την «απάντηση» του καθηγητή Λιάκου. Εδώ θα συμπληρώσουμε μόνον πως ο Λιάκος θεωρεί ότι τα όσα αναφέρει ο Γάλλος δημοσιογράφος «δεν παραπέμπουν στην ύπαρξη «κρυφού σχολείου» στην Ήπειρο κατά τις παραμονές των Βαλκανικών Πολέμων, αλλά στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης»[288]! Κρίσεις και σχόλια δικά σας.

(συνεχίζεται)

## ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

[275]. Α. Πολίτης, όπ. παρ. σ. 27. Α. Αγγέλου, Το Κρυφό Σχολείο. Χρονικό ενός Μύθου, Αθήνα 1997, σσ. 20-21.

[276]. Α. Πολίτης, όπ. παρ. σ. 28.

[277]. Α. Αγγέλου, όπ. παρ. σ. 21. Εκεί ο καθηγητής Αγγέλου αναφέρεται μόνον στον Κανέλλο, αφού αγνοεί την μαρτυρία του Νερούλου.

[278]. Ι. Ρίζος-Νερούλος, Ιστορία των Γραμμάτων παρά τοις Νεωτέροις Έλλησι, Αθήνησι 1870, σ. 64. Πρωτότυπη έκδοση: J. Rizo-Néroulos, Cours de Littérature Grecque Moderne, seconde édition revue et augmentée, Genève-Paris 1828, σ. 51 (στην Α' έκδοση, Genève-Paris 1827, σ. 45).

[279]. Α. Αγγέλου, όπ. παρ. σ. 27. Το λάθος του Αγγέλου αναπαράγουν όλοι οι επόμενοι αποδομητές ιστορικοί, όπως λ.χ. η ερευνήτρια Γ. Κατσιαμπούρα, «Το Κρυφό Σχολείο και ο Γρηγόριος Ε'», εφ. Η ΑΥΓΗ, 24-3-2004, και ο καθηγητής Γ. Κόκκινος, Διδακτικές Προσεγγίσεις στο Μάθημα της Ιστορίας. Για μια Νέα Διδακτική Μεθοδολογία στην Υπηρεσία της Κριτικής Ιστορικής Σκέψης, Αθήνα 20063, σ. 127. [280]. Α. Αγγέλου, όπ. παρ. σ. 28.

[281]. Α. Αγγέλου, όπ. παρ. σ. 30.

[282]. Π. Στάθης, «Το Κρυφό Σχολείο του Άλκη Αγγέλου», εφ. Η ΑΥΓΗ, 12-4-1998.

[283]. Για τον Οικονόμο βλ. Αγγέλου, όπ. παρ. σ. 29.

[284]. Φωτάκου, Πρώτου Υπαπιστού του Θ. Κολοκοτρώνη, Απομνημονεύματα, Αγροτικές Συνεταιριστικές Εκδόσεις, Θεσσαλονίκη 1977, τ. 1, σ. 27 (Προκαταρκτικά-Πώς εδιοικούνται οι κοινότητες).

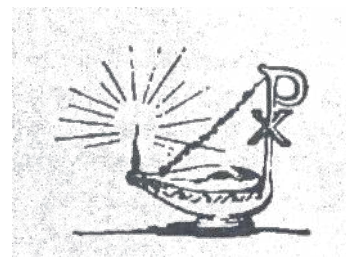
[285]. Α. Αγγέλου, όπ. παρ. σ. 42.

[286]. Ν. Δραγούμη, «Απόσπασμα Υπομνημάτων Ανεκδότων», Πανδώρα, τόμος 5, τεύχ. 115 της

1 Ιανουαρίου 1855, σσ. 450-451.

[287]. R. Riaux, Δυστυχησμένη Βόρειος Ήπειρος, Αθήνα χ.χ., σ. 126.

[288]. Α. Λιάκος, «Είναι Μύθος το «Κρυφό Σχολείο»;», εφ. Το ΒΗΜΑ, 8-3-1998.



## Πάλιν οί ψευδοεσφιγμένίται προκαλοῦν

**Μ**ετά ζήλου επίδομένη εἰς τὸ προσφιλές τῆς «διακόνημα» τῆς δικογραφίας (ἀντι ἀγιογραφίας), ἡ ψευδοεσφιγμενικὴ ἀδελφότης τῶν λεγομένων «Κατσουλιέρηδων», εὐρήκε πάλιν τρόπον νὰ διαταράξη τὴν ἡρεμίαν τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀλλὰ καὶ νὰ δημιουργήσῃ πρόσθετα προβλήματα εἰς τὰ ὅσα ἤδη οὐκ ὀλίγα ἀντιμετωπίζῃ ἡ χώρα. Οἱ ἀπίθανοι αὐτοὶ ρασοφόροι, ἀφοῦ κατέλαβον ...ἡρωϊκῶς τῇ βοήθειᾳ ἰσχυροτάτων ἀστυνομικῶν δυνάμεων τὴν ἀφύλακτον αὐλὴν τοῦ ἀντιπροσωπείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου εἰς Καρυάς, καὶ ἔθραυσαν ὡς κλέπτει καὶ λησταὶ τὴν θύραν τοῦ ἐκεῖ παρεκκλησίου τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀνήγειρον ἕτερον ἀντιπροσωπεῖον, τὸ ὁποῖον κατέστησαν γενικὸν στρατηγεῖον τῆς δικομανίας των. Μηνύσεις καὶ ἀγωγαὶ κατὰ τῶν γνησίων Ἐσφιγμενιτῶν, κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους διὰ ...διαφυγόντα κέρδη, κατὰ τῶν Μοναστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας πρώην μετοχίων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου τὰ ὁποῖα ἐπίσης ἐπιθυμοῦν νὰ ἀρπάξουν, καὶ ὅταν μείνῃ χρόνος, συντάσσουν ἀναφοράς κατὰ τῶν Λιμενικῶν ἢ τῶν Ἀστυνομικῶν οἱ ὁποῖοι δὲν σπεύδουν περιχαρεῖς νὰ ἐφαρμόσουν τὰς ἀδίκους ἀποφάσεις! Πράγματι, οἱ ἄνθρωποι τοῦτοι δὲν πρέπει νὰ ἀναγινώσκουν οὐδὲν ἕτερον νυχθημερόν εἰμὴ μόνον δικογραφίας. Ἴσως καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς Τραπεζῆς, ἐνόσω ἐσθίουσιν μετὰ δακρύων τὸν ἄρτον των.

Ἀλλὰ, «τρῶγοντας ἀνοίγει ἡ ὄρεξις». Ἐσχάτως ἤνοιξεν ἡ ὄρεξις των καὶ διὰ τὸ παλαιὸν ἀντιπροσωπεῖον ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένοι Μοναχοὶ τῆς γνησίας ἀδελφότητος. Ἐπιθυμοῦν δὲ νὰ τὸ κατεδαφίσουν καὶ νὰ ἀνεγείρουν νέον χρησιμοποιούντες χρήματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Συμφώνως πρὸς δημοσιογραφικὰς πληροφορίας ἔχει ἐγκριθῆ κωνδύλιον 0,5 ἢ κατ' ἄλλας 1,3 ἑκατομμυρίων Εὐρώ! Προφανῶς ἐπιθυμοῦν νὰ οἰκοδομήσουν βασιλικὸν ἀνάκτορον ἔχοντες κατὰ νοῦν τὴν ἀσκητικὴν διαγωγὴν τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἄλλα παρόμοια πρότυπα ὁσιότητος!



Τοιοῦτοτρόπως τὴν 7/20-7-2013 ἐξησφάλισαν (διὰ τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυρωτέρου), ἀπόφασιν ἀσφαλιστικῶν μέτρων περὶ ἐκκενώσεως τοῦ παλαιοῦ ἀντιπροσωπείου. Ὅθεν ὁ δικαστικὸς ἐπιμελητὴς, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως προσεπάθησε νὰ διαρρήξῃ τὴν θύραν τοῦ παλαιοῦ ἀντιπροσωπείου χρησιμοποιῶν ἀνυψωτικὸν μηχανήμα ὡς πολιορκητικὸν κριόν καὶ ἐργάτας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως παρουσία ἀστυνομικῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ δημιουργία ἐντάσεως καὶ ἀναταραχῆς ἡ ὁποία ἐξῆλθε τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος μας.

Ὅθεν, ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν προέβη εἰς τὰ κάτωθι διαβήματα διαμαρτυρίας:

Ἀρ. πρωτ. γ-1775

Ἐν Ἀθήναις, 12/25-7-2013

**Πρὸς**  
**Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν**  
**Δημοσίας Τάξεως & Προστασίας τοῦ Πολίτου**  
**κ. Νικόλαον Δένδιαν**  
**Π. Κανελλοπούλου 4,**  
**Τ.Κ. 101 77 ΕΝΤΑΥΘΑ**

Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ,

Ὡς Ἕλληνες πολίτες, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν μίαν εὐάριθμον μερίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, προσηλωμένη στερεῶς εἰς τὰ πατρῶα θέσμια τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἀνωμήτου Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας, αἰσθανόμεθα μεγάλην ἀνησυχίαν ἀπὸ τὰ τεκταινόμενα ἐσχάτως ἐν Ἁγίῳ Ὄρει. Πάντοτε δι' ἡμᾶς ὁ ἀγιορεϊτικὸς μοναχισμὸς ἀπετέλει πρότυπον καὶ διὰ τὸν ἐκτὸς Ἁγίου Ὄρους, οἱ πλείστοι δὲ τῶν ἡγετῶν καὶ τῶν Κληρικῶν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ὑπὲρ τῶν πατρῶων παραδόσεων μετὰ τὸ σχῆμα τοῦ 1924 εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χῶρον ἦσαν ἀγιορεῖται. Ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μένομεν ἀδιάφοροι θεαταί τῆς καταφόρου ἀδικίας ἢ ὁποῖα ἐνεργεῖται εἰς βάρος τῶν γνησίων Ἑσφιγμενιτῶν Πατέρων ἀπὸ τοὺς ψευδεῖς τοιοῦτους.

Παραλείποντες τὰ πλείονα διὰ νὰ ἐπικεντρωθῆ ἢ προσοχὴ ἡμῶν εἰς τὸ φλέγον ζήτημα τοῦ παρόντος, δηλοῦμεν ὑμῖν ὅτι ἐκφράζομεν μεγάλην ἀνησυχίαν διὰ τὴν συνεχιζομένην διὰ δεκάτην ἡμέραν πολιορκίαν τοῦ ἀντιπροσωπεῖοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου εἰς Καρυὰς Ἁγίου Ὄρους ἀπὸ Ἀστυνομικᾶς Δυνάμεις. Εἰς περίπτωσιν δὲ δυναμικῆς ἐπεμβάσεως διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν γνησίων Ἑσφιγμενιτῶν πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν καπριτσιῶν τῆς ψευδοῦς νεοσυστάτου ἀδελφότητος θέτομεν ὑμᾶς ἐνώπιον τῶν εὐθυνῶν ὑμῶν διὰ τὰς συνεπείας.

1. Τὸ κῦρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας θέλει τρωθεῖ ἀναπανορθότως. Καθῆκον τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν εἶναι ἡ προστασία τῶν φιλησύχων πολιτῶν ἀπὸ τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα καὶ ὄχι ἡ ἐφαρμογὴ ἀδίκων διατάξεων πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς ἰδιοτροπίας φιλονείκων ρασοφόρων. Τὰ ὄργανα τῆς τάξεως, Ἀστυνομικοὶ καὶ Λιμενικοὶ γιγνώσκουν τὴν ἀλήθειαν (ποῖοι οἱ ἀληθεῖς καὶ ποῖοι οἱ ψευδεῖς Ἑσφιγμενῖται) καὶ διὰ τοῦτο γνωρίζετε καλῶς ὅτι δὲν θὰ εὐρῆτε προθύμους ἀστυνομικούς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀδίκων διαταγῶν. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἔρχονται ἐκ τῶν ἐκτὸς Ἁγίου Ὄρους Τμημάτων, δὲν ἀργοῦν νὰ συνειδητοποιήσουν τί συμβαίνει. Πάντως, ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν νὰ διανοηθῶμεν ὄργανα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας νὰ ἀποτολμοῦν νὰ βιαιοπραγήσουν κατὰ Ὁρθοδόξων Μοναχῶν, ἀγαπῶντων τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν Πατρίδα καὶ νυχθημερόν προσευχομένων διὰ τὸ Γένος ἡμῶν. Καὶ ἂν ὁ μὴ γένοιτο συμβῆ τοιοῦτον τί, τὸ

βάρος τῆς πολιτικῆς εὐθύνης θέλει φέρει ἢ ὑμετέρα Ἐξοχότης ἀλλὰ καὶ σύσσωμος ἢ παροῦσα Κυβέρνησις.

2. Ἡ φήμη τοῦ Ἁγίου Ὄρους, καὶ εἰδικώτερον τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος θέλει ἀμαυρωθῆ καὶ εἰς περίπτωσιν βιαιοπραγιῶν εἰς τὸ ἀντιπροσωπεῖον, τὸ προσωνύμιον «Ἱερὰ» τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος εὐκόλως θὰ προξενῆ συνειρμούς ὁμοιότητος μετὰ τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως, ἥς τὰς μεθόδους πλέον θὰ ἀρχίσῃ νὰ μιμῆται. Ἀπευχόμεθα τοῦτο, διότι θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπάρχουν συνετοὶ καὶ σώφρονες μεταξύ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

3. Ἡ πατρις ἡμῶν θέλει ζημιωθεῖ τὰ μέγιστα. Διότι πῶς θὰ δυνάμεθα νὰ ἐγκαλῶμεν ἄλλας γειτονικὰς χώρας διὰ τὴν ἔλλειπὴ των προσήλωσιν εἰς τὰ ἰδανικὰ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἐὰν ἡ πατρις ἡμῶν δεικνύει τοιαῦτα εἰδεχθῆ δείγματα θρησκευτικῶν διώξεων. Ἄν σπεύσετε νὰ ἀντιτάξετε ὅτι πρόκειται περὶ νομίμων διαδικασιῶν καὶ ἐφαρμογῆς νομίμων ἀποφάσεων σὰς ἀπαντῶμεν ἐκ προοιμίου ὅτι καὶ οἱ γείτονες ἡμῶν μέσω νομίμων διαδικασιῶν (κατὰ τοὺς ἰδικούς των νόμους) ἐφαρμόζουν τὰς διώξεις: α) Ἡ φίλη καὶ σύμμαχος Τουρκία, διὰ νόμου ἀπηγόρευσε τὴν λειτουργίαν ἰδιωτικῶν πανεπιστημίων (ἀπαγόρευσις ἢ ὁποῖα ἄλλωστε ἰσχύει καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ συνταγματικῆς διατάξεως, μάλιστα) καὶ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἔκλεισε τὴν θεολογικὴν σχολὴν τῆς Χάλκης. β) Οἱ Σκοπιανοὶ ἔκλεισαν εἰς τὴν φυλακὴν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀχρίδος Ἰωάννην κατ' ἐφαρμογὴν δικαστικῶν ἀποφάσεων Σκοπιανῶν Δικαστηρίων. Τί πιέσεις θὰ ἀσκήσῃ ἢ Κυβέρνησις ὑμῶν εἰς τὰς χώρας αὐτὰς διὰ τὴν παῦσιν τῶν θρησκευτικῶν περιορισμῶν καὶ διώξεων; Ἡ τυχόν βιαία ἐπέμβασις ὑμῶν εἰς τὸ ἀντιπροσωπεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου θὰ παραδώσῃ ἀνέλπιστα ἐπιχειρήματα εἰς τὰς ἀντιπάλους πλευράς.

Ὅθεν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ προηγούμενα, σὰς καλοῦμεν ὅπως ἀπέχετε ἀπὸ κάθε σκέψιν διὰ βιαιάν ἀπομάκρυνσιν τῶν γνησίων Ἑσφιγμενιτῶν Πατέρων ἀπὸ τὸ ἀντιπροσωπεῖον τῆς Μονῆς.

Τῆ ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου  
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Συνόδου  
† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος



Υ.Γ. Αντί έγγραφου απαντήσεως προτιμοῦμεν τὴν ἔμπρακτον διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν Ἀστυνομικῶν Δυνάμεων ἀπὸ τὸ ἀντιπροσωπεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου.

Κοιν.:

1. Ἐξοχώτατον κ. Ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν
2. Πολιτικὸν Διοικητὴν Ἁγίου Ὁρους
3. Γενικὴν Γραμματεῖαν Θρησκευμάτων
4. Ἱερὰν Μονὴν Ἑσφιγμένου

Ἐπιπροσθέτως τὴν 16/29-7-2013 ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπέστειλε τηλεγραφικῶς καὶ ἠλεκτρονικῶς τὸ κάτωθι μήνυμα πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

**Πρὸς**

**Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος**  
**κ. Ἀντώνιον Σαμαρᾶν**  
**Μέγαρον Μαξίμου, Τ.Κ. 106 74 ΕΝΤΑΥΘΑ**

Ἐξοχώτατε κ. Πρωθυπουργέ,

Διαμαρτυρῶμεθα ἐντόνως διὰ βιαίαν ἐπίθεσιν ἀστυνομικῶν δυνάμεων εἰς τὸ ἀντιπροσωπεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου εἰς Καρυὰς Ἁγίου Ὁρους καὶ ἐπικείμενον παγκόσμιον διασυρμὸν τῆς χώρας μας.

Καλοῦμεν τὴν Ὑμετέρα Ἐξοχότητα ὅπως παρέμβῃ διὰ παῦσιν ἐπιθέσεως.

Τῇ ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

\* \* \*

### **Διαμαρτυρία Ἀγιορειτῶν διὰ τὰ γεγονότα εἰς Καρυὰς**

Ἐκοινοποιήθη εἰς ἡμᾶς ἡ κάτωθι ἐπιστολή Ἀγιορειτῶν Πατέρων διὰ τὰ γεγονότα εἰς τὸ ἀντιπροσωπεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου Ἁγίου Ὁρους.

Ἐν Ἁγίῳ Ὁρει, 16/29 - 7 - 2013

Ἐξοχώτατε κ. Πρωθυπουργέ,

Μὲ ἀισθήματα βαθυτάτης ὀδύνης βιώνουμε, τίς τελευταῖες ὥρες, τὰ γεγονότα ποὺ διαδραματίζονται, στὴν πρωτεύουσα τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας, ἀναφορικὰ μὲ τὴν προσπάθεια ἐκδιώξεως, ἀπὸ τὸν τόπον

ἐγκαταβιώσεώς των, εἴκοσι περίπου μοναχῶν, τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὸ Κονάκι της, στὶς Καρυὰς Ἁγίου Ὁρους.

Τὰ θλιβερά γεγονότα συνέβησαν χθές καὶ ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερα νὰ συμβαίνουν, παραβιάζουσι εὐθέως τὸ Σύνταγμα. Ἰδιαίτερα παραβιάζεται τὸ ἄρθρο 13 τοῦ Συντάγματος ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατοχυρώνεται τὸ ἀπαραβίαστον τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ ἀνεμπόδιστος τέλεσις τῆς λατρείας, ἡ ὁποία μάλιστα ἐπιβάλλεται νὰ γίνεταί ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων.

Ἐπιπροσθέτως, τὸ ἄρθρον 9 τῆς Εὐρωπαϊκῆς συμβάσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου κατοχυρώνει ἐπίσης δηλ. τὴν ἐλευθερία ἐκδηλώσεως ἀτομικὰ ἢ συλλογικὰ καὶ δημόσια ἢ ἰδιωτικὰ τοῦ θρησκευματος ἢ τῶν πεποιθήσεων τῆς λατρείας, τῆς διδασκαλίας, τῆς ἐνασκήσεως καὶ τῆς παρακολουθήσεως θρησκευτικῶν καθηκόντων καὶ τελετουργιῶν.

Δὲν θὰ ὑπεισέλθουμε, κ. Πρωθυπουργέ, στὶς λεπτομέρειες καὶ στὰ αἴτια αὐτῆς τῆς διαμάχης. Θὰ σᾶς ἐπισημάνουμε ὅμως, ὅτι οἱ ἐνέργειες αὐτές, παρ' ὅλο τὸν φαινομενικὸ νομότυπο μανδῦα μὲ τὸν ὁποῖο ἐμφανίζονται κατακερματίζουσι βαθύτατα καὶ ἴσως τελεσίδικα, τὸ περὶ δικαίου αἴσθημα ὄχι μόνον ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος στὸ πρόσωπο τῶν διωκομένων μοναχῶν βλέπει πλέον νὰ ἀντανακλᾷ ἡ βία καὶ ἡ ἀνάληγτος συμπεριφορὰ τῶν κρατούντων κατὰ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀσθενεστέρων.

Δι' αὐτὸ κ. Πρωθυπουργέ, κρούομε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ σᾶς παρακαλοῦμε, νὰ ἐπέμβητε προσωπικὰ διὰ νὰ σταματήσῃ ὁ κατήφορος τῆς βίας καὶ τῆς ἀδικίας.

Πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν, ὅτι αὐτὸ ποῦ καὶ ἐσεῖς ἴσως προσωπικὰ, ἀλλὰ προφανῶς καὶ οἱ συνεργάτες σας, θεωρεῖτε ὡς "ἐλάχιστον" καὶ "ἀμελητέον" καὶ ὅτι δὲν εἶναι τίποτε περισσότερο ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν μιᾶς ἀπλῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, μήπως γίνῃ ἡ σταγόνα ποῦ θὰ ξεχειλίσῃ τὴν λήκυθον καὶ σὰν χεῖμαρος ὀρμητικὸς θὰ παρασύρῃ τὰ πάντα στὸ πέραςμά του.

Γνωρίζετε, πολὺ καλά, ἀπὸ τὴν Ἱστορία, ὅτι ἀσήμαντα φαινομενικὰ γεγονότα ὑπῆρξαν τὸ ἔναυσμα διὰ τὴν ἀλυσιδωτὴ ἀντίδραση

καταστάσεων ἀπροβλέπτων καὶ ἐν πολλοῖς ἀνεξελέγκτων.

Πιστεύουμε ὅτι πνεῦμα σωφροσύνης καὶ αὐτοσυγκρατήσεως θὰ πρυτανεύσῃ εἰς πάντα ἀρμόδιον πρόσωπον σχετιζόμενον μὲ τὴν ἐν λόγῳ ὑπόθεσιν καὶ ὅτι ἔστω καὶ τὴν ὑστάτην στιγμὴν θὰ ἀποσοβηθοῦν καταστάσεις πού τὸ πλέον πιθανόν εἶναι, νὰ ὀδηγήσουν σὲ τραγικὰ ἀδιέξοδα καὶ ἀπροσδιόριστους παραμέτρους. Διότι ὡς πολιτικός, γνωρίζετε πολὺ καλύτερα, ποῖα κατάληξι ἔχουν πάντοτε τ' ἀδιέξοδα, ἐνῶ ἀντίθετα (καὶ αὐτὴ φυσικὰ εἶναι ἡ συνεισφορὰ τῶν πολιτικῶν στὸ κοινωνικὸ γίγνεσθαι), πάντοτε ὁ διάλογος καὶ ἡ συνδιαλλαγή ὀδηγοῦν σὲ λύσεις, ἀρκεῖ νὰ διεξάγωνται ἀπὸ τοὺς κατάλληλους ἀνθρώπους καὶ μὲ καλὴ διάθεση.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Εμεῖς ὡς Ἀγιορεῖτες, πού τάξαμε τὴ ζωὴν μας στὴν Παναγία καὶ τὴν ὑπεράσπιση τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας, δὲν διανοούμεθα ὅτι θὰ ἐκδιωχθοῦν μὲ τέτοια βία καὶ ἀπάνθρωπες διαδικασίες ἀδελφοί μοναχοί, οἱ ὁποῖοι τὸ μόνο "ἔγκλημα" πού οὐσιαστικὰ διέπραξαν εἶναι ἡ ἀπαράβατος πίστις τους στὴν Ὁρθοδοξίαν.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἄμυνα στὴν ἐπερχόμενη βία, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα στὸ νὰ θρηνοῦμε ἀθῶα θύματα.

Εὐχόμεθα, ἡ Πανάχραντος Μητέρα τοῦ Κυρίου μας νὰ σᾶς φωτίσῃ νὰ ἀποτρέψετε ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τ' ἀποτελέσματα αὐτά.

Μετὰ πάσης τιμῆς  
(Κελλίον Ἀγ. Γεώργιος Κερασιά)  
Γέρων Νικόδημος Μοναχός  
Χρυσόστομος Τερομόναχος  
Γρηγόριος Τερομόναχος  
Πολύκαρπος Μοναχός  
Ἀθανάσιος Μοναχός  
Εὐθύμιος Μοναχός

(Σκήτη Ἀγίας Ἄννης, Κελλίον Μεταμορφώσεως  
τοῦ Σωτήρος)

Γέρων Ἐλευθέριος Τερομόναχος  
Ἐλευθέριος Μοναχός  
Χαράλαμπος Μοναχός

(Σκήτη Ἀγίας Ἄννης, Κελλίον Ὑπαπαντῆς τοῦ  
Κυρίου)

Γέρων Ἰωακείμ Μοναχός  
Μιχαήλ Μοναχός  
Χριστοφόρος Μοναχός

(Βουλευτήρια Ἀγ. Ἄννης, Καλλίον Γεννήσεως τοῦ  
Χριστοῦ)

Γέρων Γεώργιος Μοναχός  
Νήφων Τερομόναχος  
Εὐθύμιος Μοναχός  
Παχώμιος Μοναχός  
Νικόλαος Μοναχός  
Κυριάκος Δόκιμος  
Γεώργιος Δόκιμος

(Βουλευτήρια Ἀγ. Ἄννης, Καλλίον Γεννήσεως τοῦ  
Χριστοῦ)

Γέρων Παῖσιος Μοναχός λιβανάς  
Ἰωαννίκιος Μοναχός, Σκήτη Ἀγία Ἄννης  
(Κατουνάκια, Κελλίον Ἄξιον Ἐστίν)

Γέρων Γαβριήλ Τερομόναχος καὶ συνοδία  
(Κατουνάκια, Κελλίον Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ)

Γέρων Βλάσιος Μοναχός Κατουνακιώτης  
Ἀντώνιος Μοναχός  
Δωρόθεος Μοναχός  
Κλήμης Μοναχός

(Κατουνάκια, Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου)

Γέρων Μερκούριος Μοναχός Κατουνακιώτης  
(Σκήτη Ἀγ. Βασιλείου, Κελλίον Εἰσοδείων τῆς  
Θεοτόκου)

Γέρων Αὐγουστῖνος Μοναχός,  
Ματθαῖος Μοναχός  
Ἡλίας Μοναχός  
Μωϋσῆς Μοναχός

(Σκήτη Ἀγ. Βασιλείου, Κελλίον Ἀγίου Σπυρίδωνος)  
Γέρων Σπυρίδων Τερομόναχος καὶ συνοδία

(Σκήτη Ἀγ. Βασιλείου)  
Θεόδουλος Μοναχός

Γέρων Γεράσιμος Μοναχός, Κελλίον Ἀγίου  
Βασιλείου

(Κελλίον Ἀγ. Δημητρίου Σκήτης Φιλοθέου)

Γέρων Χρυσόστομος Μοναχός,  
Δημήτριος Μοναχός  
(Καρναί)

Ἀθανάσιος Μοναχός

Ἰάκωβος Μοναχός (ἐκδότης περιοδικοῦ Ἅγιος  
Ἀγαθάγγελος Ἐσφιγμενίτης)

Ἀρσένιος Μοναχός

Βασίλειος Μοναχός, Κελλίον Ἁγιοὶ Πάντες

Σκήτης Κουτλουμουσίου  
Χρυσόστομος Μοναχός Μολυβδοεκκλησιά  
Γοργόνιος Μοναχός  
Χρύσανθος Τερομόναχος  
Δωρόθεος Μοναχός, Καψάλα  
Σίλβεστρος Μοναχός

(Προβάτα, Κελλίον Αγίου Γεωργίου)

Γαβριήλ Τερομόναχος  
Καλλίνικος Μοναχός  
Ίωάσαφ Μοναχός  
Εὐθύμιος Μοναχός  
Γεώργιος Μοναχός

(Σκήτη Ἰβήρων, Κελλίον Αγίου Ακακίου)

Ακάκιος Μοναχός  
Ίάκωβος Μοναχός

(Κελλίον Αγίας Τριάδος Σίμωνος Πέτρας)  
Γέρων Γρηγόριος Τερομόναχος καὶ συνοδία

## «Ἀνεξαρτήτως ὅποιοιδήποτε νομικοῦ ἰσχυρισμοῦ!»

Χθές στὴν Πρεμετή τῆς Βορείου Ἠπείρου, δικαστικοὶ ἐπιμελητές, μὲ ἐργάτες καὶ κάλυψη ἀπὸ ἄνδρες τῶν σωμάτων ἀσφαλείας, προέβησαν σὲ ἐφαρμογὴ δικαστικῶν ἀποφάσεων γιὰ κατάσχεση στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου. Ἀπομάκρυναν τοὺς πιστοὺς, βιαιοπράγησαν κατὰ τῶν ἱερέων καὶ φόρτωσαν σὲ φορτηγὸ σωρηδόν, εἰκόνες, προσκυνητάρια, καντήλια, ἐξαπτέρυγα, παγκάρη, καρέκλες, καὶ ὅ,τι μπορούσε νὰ μεταφερθεῖ. Μέχρι καὶ τὴν καμπάνα πῆραν, ἀφοῦ ἔριξαν κάτω τὸ πρόχειρο κωδωνοστάσιο. Οἱ σχετικὲς φωτογραφίες καὶ τὰ βίντεο ἔχουν κατακλύσει τὸ ἑλληνικὸ διαδίκτυο.

Βεβαίως, κάποιος θὰ μπορούσε νὰ πεῖ, ὅτι ὅλα ἔγινα νόμιμα, σύμφωνα μὲ τοὺς ἀλβανικοὺς νόμους καὶ κατ' ἐφαρμογὴν νομίμων δικαστικῶν ἀποφάσεων. Παρ' ὅλα ταῦτα τὸ ἑλληνικὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν ἔσπευσε δικαίως νὰ καταδικάσει τὴς βιαιοπτητες αὐτές ὡς: «πράξεις ἀπαράδεκτες καὶ καταδικαστέες, ἀνεξαρτήτως ὅποιοιδήποτε νομικοῦ ἰσχυρισμοῦ.»

Συγχαίρουμε τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν γιὰ τὴν τόσο ξεκάθαρη θέση τὴν ὁποία ἔλαβε καὶ παραθέτουμε ὁλόκληρη τὴν δῆλωση τοῦ Ἐκπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου κ. Κωνσταντίνου Κούτρα ὅπως δημοσιεύθηκε χθές:

«Μας προκαλοῦν βαθεῖα ἀνησυχία πληροφορίες γιὰ βίαια ἐπεισόδια ποὺ ἔλαβαν χώρα, σήμερα, στὴν πόλη Πρεμετή, στὸν ἱερό Ναὸ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Ἡ βίαιη ἀπομάκρυνση κληρικῶν, ἡ σφράγιση τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, τὴν ἐπομένη μάλιστα τοῦ εορτασμοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἡ παρεμπόδιση πιστῶν νὰ προσέλθουν στὸν τόπο τῆς θρησκευτικῆς τοῦς λατρείας, καθὼς καὶ ἡ ἀφαίρεση εἰκόνων καὶ ἱερῶν σκευῶν ἀπὸ τὸ χώρο τοῦ Ναοῦ εἶναι πράξεις ἀπαράδεκτες καὶ καταδικαστέες, **ἀνεξαρτήτως ὁποιοῦδήποτε νομικοῦ ἰσχυρισμοῦ.**

Ὁ σεβασμὸς τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἡ προστασία τῶν χώρων λατρείας καὶ ἡ ἀνεμπόδιση ἀσκηση τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων εἶναι χαρακτηριστικὸ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνευ ἐνός κράτους δικαίου καὶ θεμελιώδες στοιχεῖο τοῦ κοινοτικοῦ κεκτημένου καὶ τοῦ ευρωπαϊκοῦ θεσμικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐλπίζουμε συνεπῶς οἱ ἐνέργειες αὐτές νὰ ἐγίναν ἐρήμην τῆς ἀλβανικῆς κυβέρνησης.

Ἡ Πρεσβεΐα μας καὶ οἱ Προξενικὲς μας Ἀρχές στὴ χώρα ἔχουν λάβει ὁδηγίες νὰ παρακολουθοῦν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ ζήτημα.»

Ἐδῶ ἔρχεται καὶ πάλι στὸ προσκήνιο ἓνα ζήτημα ποὺ εἶχε ἀπασχολήσει καὶ παλαιότερα τὴν Ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη: «Ὅ,τι εἶναι νόμιμο, εἶναι καὶ ἠθικό»; Ἀσφαλῶς ὄχι. Μὲ τυπικὰ νόμιμες διαδικασίες (νομότυπες) μποροῦν νὰ γίνουν ἀκόμη καὶ τὰ μεγαλύτερα ἐγκλήματα. Μὲ τυπικῶς νόμιμες διαδικασίες (δίκες, ἀπολογίες κατηγορουμένων, κ.λπ.) καὶ ἡ Ἱερὰ ἐξέταση ἔκαιγε τὴν πυρὰ τοὺς ἀντιφρονούντες. Μὲ νομότυπες διαδικασίες εἶχαν κηρυχθεῖ καὶ οἱ διωγμοὶ κατὰ τῶν χριστιανῶν ποὺ ρίχνονταν στὰ θηρία «κατ' ἐφαρμογὴν νομίμων δικαστικῶν ἀποφάσεων».

Γι' αὐτὸ ἂς ἀφήσουν κατὰ μέρος αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα οἱ Κατσουλιέρηδες καὶ οἱ ὑπερπιστές τοῦς. Τὶ πάει νὰ πεῖ «ἐφαρμογὴ νομίμων δικαστικῶν ἀποφάσεων»; Ἐχαρακτήρισαν τοὺς ἀντιφρονούντες «σχισματικούς» καὶ ἀπὸ νοικοκύρηδες οἱ γνήσιοι Ἐσφιγμενίτες ἔγιναν -ὡς διὰ μαγείας- «καταληψίες» μέσα στὸ ἴδιο τοῦς τὸ σπῆτι! Εἶναι δίκαιο αὐτό; Καὶ ποῖος κρίνει ποιοὶ εἶναι σχισματικοί; Γιὰ τοὺς Κατσουλιέρηδες καὶ τὸ Οἰκονομικὸν Πατριαρχεῖον οἱ Ἐσφιγμενίτες εἶναι σχισματικοί. Γιὰ τοὺς Ἐσφιγμενίτες καὶ πάρα πολλοὺς ἄλλους Ἕλληνες, οἱ Κατσουλιέρηδες καὶ οἱ Πατριαρχικοὶ εἶναι σχισματικοί. Πῶς τὰ κοσμικὰ δικαστήρια ἐμπλέκονται σὲ μία πνευματικὴ διαφορά καὶ παίρνουν τὴν ἀποψη τοῦ ἐνός μέρους, τοῦ Πατριαρχείου, ποὺ κατὰ ...σύμπτωσιν εἶναι τὸ πιὸ ἰσχυρό;

Αυτός είναι ο όρισμός του δικαίου του ισχυροτέρου, όπως λέγει η Γραφή: «ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος τῆς δικαιοσύνης, τὸ γὰρ ἀσθενὲς ἄχρηστον ἐλέγχεται» (Σοφ. Σολομ. Β΄ 11). Ὁ νόμος τῆς δικαιοσύνης τους εἶναι ἡ ἰσχὺς πού διαθέτουν, τὸ δὲ ἀσθενὲς μέρος δὲν τὸ λογαριάζουν ὡσὰν ἄχρηστο, ὅπως σοφᾶ περιγράφει ὁ Δίκαιος Σολομών. Καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῆς περιγραφῆς τοῦ Σολομώντος ταιριάζουν ἀπολύτως στὴν διένεξη Πατριαρχικῶν (Μνημονευτῶν) καὶ Ὁρθοδόξων (Ζηλωτῶν): «ἐνεδρεύσωμεν δὲ τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα νόμου καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν· ἐπαγγέλλεται γινῶσιν ἔχειν Θεοῦ καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει· ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν· βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ· εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν· μακαρίζει ἔσχατα δικαίων καὶ ἀλαζονεύεται πατέρα Θεόν. ἴδωμεν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ» (Σοφ. Σολ. Β΄ 12-17). Ἐλέγχεται ἡ συνείδησή τους ἀπὸ τὴν στάση τῶν Ζηλωτῶν καὶ φρίπτουν. Δὲν ἀντέχουν οὔτε νὰ τοὺς βλέπουν καὶ μηχανεύονται ὅλα αὐτὰ τὰ τερτίπια μὲ τὶς «νόμιμες δικαστικὲς ἀποφάσεις» πού στηρίζονται σὲ μία ὑποκειμενικὴ κρίση πνευματικῆς χαρακτῆρα.

Νὰ ὅμως πού σὲ ἄλλα μέρη ἡ Πατριαρχικὴ μερίδα δὲν ἔχει τὴν ἴδια ἰσχύ, ὁπότε οἱ νόμιμες διαδικασίες (σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τοῦ τουρκικοῦ κράτους) μποροῦν νὰ δημεύουν περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Πατριαρχείου ἢ νὰ κλείνουν θεολογικὲς σχολές καὶ ἡ «ἐφαρμογὴ νομίμων δικαστικῶν ἀποφάσεων» (σύμφωνα μὲ τὴν ἄλβανικὴ νομοθεσία) νὰ φορτῶνει σὲ φορτηγὰ τὶς εἰκόνες, τὰ καντήλια καὶ τὶς καμπάνες τῶν Ὁρθοδόξων ναῶν γιὰ ἐκποίηση... Καὶ βέβαια, τὸ Ἑλληνικὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ διαμαρτύρεται. Τί θὰ γίνεῖ ὅμως ὅταν οἱ ἀποθρασυμένοι «Κατσουλιέρηδες» ἐπιχειρήσουν τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριο, ὅπως σχεδιάζουν, νὰ καταλάβουν τὸ ἀντιπροσωπεῖον τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου στὶς Καρυές «κατ' ἐφαρμογὴν νομίμων δικαστικῶν ἀποφάσεων»; Ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Ἅγιον Ὅρος τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσο ἐποπτεία (διὰ τῆς πολιτικῆς διοικήσεως) τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐὰν, λοιπόν, καθ' ὑπόθεσιν -ὃ μὴ γένοιτο- καταληφθεῖ τότε τὸ ἀντιπροσωπεῖον τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου στὶς Καρυές ἀπὸ τὴν ἀδελφότητα τῶν Κατσουλιέρηδων μὲ τὴ συνεργασία δικαστικῶν ἐπιμελητῶν καὶ ἀστυνομικῶν, μποροῦμε νὰ φανταστοῦμε τὴν ἄλβανικὴ Κυβέρνηση νὰ ἀνταποδίδει τὰ πυρὰ, ἐκδίδοντας ἀκριβῶς τὴν ἴδια ἀνακοίνωση μὲ τὴν ἀλλαγὴ μόνον τῶν ὀνομάτων:

*«Μας προκαλοῦν βαθεῖα ἀνησυχία πληροφορίες γιὰ βίαια ἐπεισόδια που ἔλαβαν χώρα, σήμερα, στὶς Καρυές, στο ἀντιπροσωπεῖο τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἐσφιγμένου.*

*Ἡ βίαιη ἀπομάκρυνση Μοναχῶν, ἡ ἐκκένωση τοῦ Κτιρίου, τὴν ἐπομένη μάλιστα τοῦ εορτασμοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία πανηγυρίζει τὸ παρεκκλήσι τὸ διαμορφωμένο ἐντὸς τοῦ ἀντιπροσωπεῖου) ἡ παρεμπόδιση τῶν προσκυνητῶν νὰ προσέλθουν στὸν τόπο τῆς θρησκευτικῆς τους λατρείας, καθὼς καὶ ἡ ἀφαίρεση ἀντικειμένων ἀπὸ τὸ χώρο τοῦ Μοναστηριακοῦ Ἀντιπροσωπεῖου εἶναι πράξεις ἀπαράδεκτες καὶ καταδικαστέες, **ανεξαρτήτως οποιοῦδήποτε νομικοῦ ἰσχυρισμοῦ.***

*Ὁ σεβασμὸς τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἡ προστασία τῶν χώρων λατρείας καὶ ἡ ἀνεμπόδιση ἀσκηση τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων εἶναι χαρακτηριστικὰ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνευ ἐνός κράτους δικαίου καὶ θεμελιώδες στοιχεῖο τοῦ κοινοτικοῦ κεκτημένου καὶ τοῦ ευρωπαϊκοῦ θεσμικοῦ πολιτισμοῦ.*

*Ἐλπίζουμε συνεπῶς οἱ ἐνέργειες αὐτές νὰ ἐγίναν ἐρήμην τῆς ἐλληνικῆς κυβέρνησης.*

*Ἡ Πρεσβεία μας καὶ οἱ Προξενικὲς μας Ἀρχές στὴ χώρα ἔχουν λάβει ὁδηγίες νὰ παρακολουθοῦν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ ζήτημα».*

Ἄς προσέξει τὸ Ὑπουργεῖο μας διότι ἡ ἐριστικὴ συμπεριφορὰ μίας πενταμελοῦς καλογηρικῆς (:) ἀδελφότητος κινδυνεύει νὰ ἀπογυμνώσει τὴν ἐλληνικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα ἐπικαλεῖται γιὰ τὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν στὰ γειτονικά κράτη. Καὶ μάλιστα, κινδυνεύει ἀπὸ κατήγορος νὰ βρεθῆ κατηγορούμενη.

Γι' αὐτὸ ἂς προσέξει καλά.

†Ε.Μ.Φ.



## ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

### ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΤΟΡΟΝΤΟ ΜΩΨΕΩΣ



Την Κυριακήν 1/14 Ιουλίου εις τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἁγίου Νεκταρίου τῆς πόλεως Τορόντο, ἐγένετος ἐπισημῶς ἡ ἐνθρόνισις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τορόντο κ. Μωϋσέως, παρουσία ἑκατοντάδων πιστῶν τῆς ἐκκλησίας τῶν παραδόσεων. Ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Καλλίνικου καὶ τῆς Ἱεράς Συνόδου, ὅστις ἐτέλεσε τὴν ἐνθρόνισιν, ἦτο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου ἦτο ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βοστώνης κ. Δημήτριος.

### ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος ἐώρτασε τὰ ὀνομαστήριά του τὴν Κυριακὴν 1/14 Ιουλίου εις τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Πειραιῶς, ὅπου ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος παρέστη συμπροσευχόμενος καὶ ἠυχθήθη εἰς τὸν Ἱεράρχην τῆς Ἐκκλησίας μας.



Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος ἐώρτασε τὰ ὀνομαστήριά του εἰς τὴν Ἀστόριαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Τοῦ Ἀρχιερατικοῦ συλλειτουργοῦ εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἁγίας Μαρκέλλης προεξῆρχεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Βοστώνης κ. Δημήτριον καὶ Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλον. Ὁ ἐορτάζων Μητροπολίτης παρέστη συμπροσευχόμενος.



---

**ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΕΤΡΟΥ & ΠΑΥΛΟΥ**


---



Η εορτή τῶν Ἁγίων προωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐωρτάσθη λαμπρῶς ἐν Ἀθήναις εἰς τὸν ὁμώνυμον ἱστορικὸν ἱερὸν Ναὸν Δάφνης. Ἀφ' ἐσπέρας, εἰς τὴν ἀκολουθίαν προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐγένετο ἡ περιφορὰ τῆς ἁγίας Εἰκόνας, τῇ συμμετοχῇ καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου.



Ἡ παρουσία τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου ἢ ὁποῖα προεπορεύετο, τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ κυρίως τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν ἐορταστῶν προσέδωσαν ἰδιαίτερος μεγαλοπρεπῆ χαρακτῆρα εἰς τὴν λιτάνευσιν. Τὴν ἐπομένην, τῆς

ἀρχιερατικῆς θ. Λειτουργίας προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος.




---

**ΣΥΝΟΔΙΚΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ**


---



Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔχει καθιερώσει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὴν ἀπόδοσιν τιμῆς πρὸς τὸν ἰδρυτὴν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν Ἀπόστολον Παῦλον διὰ τοῦ Συνοδικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὸν πλησιέστερον πρὸς τὴν Πνῦκαν λατρευτικὸν χώρον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος,

τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Παρασκευῆς εἰς Μοναστηράκι.

Τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τοὺς παρεπιδημοῦντας Ἀρχιερεῖς. Τοὺς ἑορτίους ὕμνους ἀπέδωκεν ἡ Ο.Ε.Β.Υ.Χ. ὑπὸ τῆ διεύθυνσιν τοῦ Μουσικολογιώτατου κ. Μιχαὴλ Μακρῆ. Ὁμιλήτης, ἀναπτύξας τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδίως ἐν Ἀθήναις, ἦτο ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδριτῆς π. Χριστόδουλος Καραῖσκος.

ἐπαρουσίασαν διδακτικά μικρά δραματουρήματα.



### **ΕΓΚΑΙΝΙΑ Ι. ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ**



Τὸ Σάββατον 26 Μαΐου / 8 Ἰουνίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Σταυροῦ Μαγούλας Ἀττικῆς. Ἀφ' ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς ἐγένετο ἡ κατάθεσις τῶν Τιμίων Λειψάνων κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων παρουσία πλήθους κόσμου.

### **ΕΟΡΤΗ ΛΗΞΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΚΩΝ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ**

Τὸ Σάββατον 5/18 Μαΐου 2013, εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκδηλώσεων τοῦ Πειραιϊκοῦ Συνδέσμου ἐγένετο ἡ τελετὴ λήξεως τῶν μαθημάτων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας μὲ τὴν συμμετοχὴν ὑπὲρ τῶν 100 παιδιῶν. Τὰ παιδιὰ ἔψαλαν, τραγούδιαν, ἀπήγγειλαν ποιήματα καὶ

### **ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ἹΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ἈΓΙΟΥ ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ**



Τὴν Τετάρτην 2/15-5-2013, ἑορτὴ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου ἐγένετο ἡ δευτέρα πανηγυρις τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἀφ' ἑσπέρας τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ προέστη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, ἐνῶ κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν προεξήρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου.

## ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΚΛΗΡΙΚΩΝ



Τὴν Κυριακὴν 24-6/7-2013, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Στυλίδος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, ἐτέλεσε τὴν χειροτονίαν τοῦ Ὁσιωτάτου Μοναχοῦ π. Μωϋσέως Σαμαρᾶ εἰς Διάκονον.



Τὸ Σάββατον 16 Ἰουνίου (29 ν.ῆμ.) 2013 ἡμέραν ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Τιμίου Σταυροῦ Κερατέας, ὁ π. Καλλίνικος Ἡλιοπουλος (πτυχιούχος Θεολο-

γικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν), ἔλαβε τὸν δεῦτερον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλινίκου, συλλειτουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων.

Παρόντες καὶ συμπροσευχόμενοι ἦσαν καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Εὐχόμεσθε ὀλοφύχως εἰς τὸν νέον καὶ φέρελπιν κληρικὸν τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ εἶναι πάντοτε στερεωμένος εἰς τὴν Πίστιν καὶ νὰ ἔχη καλὴ διακονία εἰς τὸ Ἅγιον Θυσιαστήριον.



Εἰς τὸν κατάμεστον Ἱερόν Καθεδρικὸν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας τὴν Παρασκευὴν 25 Μαΐου / 7 Ἰουνίου 2013, ἐορτῆ τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος προεβίβασεν εἰς τὸν δεῦτερον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης τὸν εὐλαβέστατον Διάκονον π. Ματθαῖον Μαβίδην. Ὁ π. Ματθαῖος εἶναι ἔγγαμος καὶ πρόκειται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Σταυροῦ Μαγούλας Ἀττικῆς.

**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ** - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὅργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 63<sup>ο</sup> Τεύχος 976 Μάιος - Αὐγουστος 2013. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαπορίδης († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος. Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος, Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἐσωτερικοῦ ἐτήσια 15 εὐρώ Ἐξωτερικοῦ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» Ὁδὸς Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 10682, ΑΘΗΝΑΙ Τηλ.: 2103828280 - Fax: 2103847365 www.ecclesiagoc.gr. e-mail: ecclesiagoc@gmail.com. Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν.